

R. *br.* Factus est obediens * Usque ad mortem. Factus est. **V.** Mortem autem crucis. Usque ad mortem. Glória Patri. Factus est.

V. Ipse vulnerátus est propter iniquitátes nostras. **R.** Et attrítus est propter scélera nostra.

In II. Vesperis.

Omnia ut in primis, præter sequentia.

V. Ipse vulnerátus est propter iniquitátes nostras. **R.** Et attrítus est propter scélera nostra.

Ad Magnif. Ant. Depónens Joseph corpus Jesu involvit síndone, et pósuit eum in monuménto exci-

so. Fuit planctus magnus in illa die; mulieres autem sedéntes contra sepúlchrum dolébant, sicut doléri solet in morte primogéniti.

Oratio.

Omnípotens sempitérne Deus, qui humano géneri, ad imitándum humilitátis exéplum, Salvatórem nostrum carnem súmere, et crucem subíre fecísti: concéde propítius; ut sicut solénnem commemoratiónem Passiõnis ejus celebrámus, ita et paciéntiæ ipsíus habére documénta, et resurrectiõnis consórtia mereámur. Per eúndem Dóminum.

Feria VI. post Cineres.

Ss. Spineæ Coronæ D. N. J. C.

Duplex majus.

In I. Vesperis.

Antiph. de Laudibus. 79.

Psalmi Dixit Dóminus. cum reliquis. 1.

Capitulum. Cant. 3.

Egredimini, et vidéte filiæ Sion regem Salomónem in diadémate, quo coronávit illum mater sua.

Hymnus.

Exíte Sion filiæ, Regis pudicæ vírgines, Christi coronam cernite, Quam mater ipsa téxuit.

Horret revúlsis crínibus Spinis cruentátum caput, Et vultus ille decolor Mortem propínquam respicit.

Quæ terra sulcis ínvia, Dumis rigens et séntibus,

Lugúbre munus prótulit? Quæ sæva méssuit manus?

Christi rubéscens sáanguine

Acúleos mutat rosis, Palmámque vincens fructibus,

Spina est triúmphis áptior.

Culpis satæ mortálium Te Christe spinæ vulnérant:

Evélle nostras, córdibus Tuásque nostris însere.

Virtus, honor, laus, glória Deo Patri cum Fílio, Sancto simul Paráclito, In sæculórum sæcula.

Amen.

V. Plecténtes coronam de spinis. **R.** Posuérunt super caput ejus.

Ad Magnif. Ant. Egredimini, et vidéte filiæ

Sion, regem Salomónem in diadémate quo coronávit eum mater sua, parans crucem Salvatóri suo.

Oratio.

Præsta, quæsumus omnípotens Deus: ut qui in memóriam Passiónis Dómini nostri Jesu Christi coronam ejus spineam venerámur in terris, ab ipso glória et honóre coronári mereámur in cœlis: Qui tecum vivit et regnat.

Et fit commem. Feriæ.

Ant. Dómine, non sum dignus, ut intres sub tectum meum: sed tantum dic verbo, et sanábitur puer meus.

¶. Dirigátur Dómine orátio mea. **R.** Sicut incensum in conspéctu tuo.

Oratio.

Parce Dómine, parce pópulo tuo: ut dignis flagellatióibus castigátus in tua miseratióne respíret. Per Dóminum.

Ad Matutinum.

Invit. Christum Regem spinis coronátum, * Veníte adorémus.

Ps. Veníte, exsultémus. 11.

Hymn. Exíte Sion filiæ. ut supra. 67.

In I. Nocturno.

Ant. Erit tamquam lignum, quod plantátum est secus decúrsus aquárum, et fructum suum dabit in témpore suo.

Psalmus 1.

Beátus vir, qui non ábiit in consilio impiórum, et in via peccatórum non stetit, * et in cáthedra pestiléntiæ non sedit:

Sed in lege Dómini voluntas ejus, * et in lege ejus meditábitur die ac nocte.

Et erit tamquam lignum, quod plantátum est secus decúrsus aquárum, * quod fructum suum dabit in témpore suo:

Et fólium ejus non defluet: * et ómnia quæcúmque faciet, prosperabúntur.

Non sic ímpii, non sic: * sed tamquam pulvis, quem prójicit ventus a fácie terræ.

Ideo non resúrgent ímpii in iudicio: * neque peccatóres in concílio justórum.

Quóniam novit Dóminus viam justórum: * et iter impiórum peribit.

Ant. Erit tamquam lignum, quod plantátum est secus decúrsus aquárum, et fructum suum dabit in témpore suo.

Ant. Convenérunt in unum advérsus Dóminum, et advérsus Christum ejus.

Psalmus 2.

Quare fremuérunt Gentes, * et pópuli meditati sunt inánia?

Astitérunt reges terræ, et príncipes convenérunt in unum * advérsus Dñm, et advérsus Christum ejus.

Dirumpámus víncula eórum: * et projiciámus a nobis jugum ipsórum.

Qui hábitat in cœlis, irridébit eos: * et Dóminus subsannábit eos.

Tunc loquétur ad eos in ira sua, * et in furóre suo conturbábit eos.

Ego autem constitútus sum rex ab eo super Sion montem sanctum ejus, * prædicans præcéptum ejus.

Dóminus dixit ad me: * Fílius meus es tu, ego hodie genui te.

Póstula a me, et dabo tibi Gentes hæreditátem tuam, * et possessióem tuam términos terræ.

Reges eos in virga férrea, * et tamquam vas figuli confrínges eos.

Et nunc reges intelligíte: * erudimini qui iudicátis terram.

Servíte Dómino in timóre: * et exsultáte ei cum tremóre.

Apprehéndite disciplinam, nequándo irascátur Dóminus, * et pereátis de via justa.

Cum exárserit in brevi ira ejus, * beáti omnes qui confidunt in eo.

Ant. Convenérunt in unum advérsus Dóminum, et advérsus Christum ejus.

Ant. In tribulatióne dilatásti mihi.

Psalmus 4.

Cum invocárem, exaudivit me Deus justítiæ meæ: * in tribulatióne dilatásti mihi.

Miserére mei, * et exaúdi oratióem meam.

Fílii hóminum úsquequo gravi corde? * ut quid di-

ligitis vanitatem, et quaeritis mendacium?

Et scitote quoniam mirificavit Dominus sanctum suum: * Dominus exaudiet me cum clamavero ad eum.

Irasimini, et nolite peccare: * quae dicitis in cordibus vestris, in cubilibus vestris compungimini.

Sacrificate sacrificium iustitiae, et sperate in Domino. * Multi dicunt: Quis ostendit nobis bona?

Signatum est super nos lumen vultus tui Dñe: * dedisti laetitiam in corde meo.

A fructu frumenti, vini, et olei sui * multiplicati sunt.

In pace in idipsum * dormiam, et requiescam;

Quoniam tu Domine singulariter in spe * constituisti me.

Ant. In tribulatione dilatasti mihi.

V. Gloria et honore coronasti eum Domine. **R.** Et constituisti eum super opera manuum tuarum.

De Isaia Propheta.

Lectio i. Cap. 53.

Quis credidit auditui nostro? et brachium Domini cui revelatum est? Et ascendet sicut virgultum coram eo, et sicut radix de terra sitienti; non est species ei, neque decor: et vidimus eum, et non erat aspectus, et desideravimus eum: despectum, et novissimum virorum, virum dolorum, et scientem infirmitatem: et quasi absconditus vultus ejus et despectus, unde nec reputavimus eum. Vere languores nostros ipse tulit, et dolores nostros ipse portavit: et nos putavimus eum quasi leprosum, et percussum a Deo et humiliatum. Ipse autem vulneratus est propter iniquitates nostras, attritus est propter scelera nostra: disciplina pacis nostrae super eum, et livore ejus sanati sumus.

R. Maledicta terra in opere hominis, * Spinæ et tribulos germinavit Christo. **V.** Quia comedit Adam de ligno, ex quo praecipe-

rat Deus, ne comederet. Spinæ et tribulos.

Lectio ii.

Omnes nos quasi oves erravimus, unusquisque in viam suam declinavit: et posuit Dominus in eo iniquitatem omnium nostrum. Oblatus est quia ipse voluit, et non aperuit os suum: sicut ovis ad occisionem ducetur, et quasi agnus coram tondente se obmutescet, et non aperiet os suum. De angustia et de iudicio sublatus est: generationem ejus quis enarrabit? quia abscissus est de terra viventium: propter scelus populi mei percussus eum.

R. Apparuit Moysi Domino in flamma ignis de medio rubi: * Et videbat quod rubus arderet, et non combureretur. **V.** Dixit ergo Moyses: Vadam, et videbo visionem hanc magnam. Et videbat.

Lectio iii.

Et dabit impios pro sepultura, et divitem pro morte sua: eo quod iniquitatem non fecerit, neque dolus fuerit in ore ejus.

Et Dominus voluit contemere eum in infirmitate: si posuerit pro peccato animam suam, videbit semen longævum, et voluntas Domini in manu ejus dirigetur. Pro eo quod laboravit anima ejus, videbit, et saturabitur: in scientia sua justificabit ipse justus servus meus multos, et iniquitates eorum ipse portabit.

R. Ecce ignis et ligna: Deus providet sibi * Victimam holocausti. **V.** Levavit Abraham oculos suos, viditque post tergum arietem inter vepres haerentem. Victimam. Gloria Patri. Victimam.

In II. Nocturno.

Ant. Domine, ut scuto bonae voluntatis tuae coronasti eum.

Psalmus 5.

V. Verba mea auribus percipe Domine, * intellige clamorem meum.

Intende voci orationis meae, * rex meus et Deus meus.

Quoniam ad te orabo: * Domine mane exaudies vocem meam.

Mane astábo tibi et vidébo: * quóniam non Deus volens iniquitátem tu es.

Neque habitábit juxta te malignus: * neque permanébunt injústi ante óculos tuos.

Odísti omnes, qui operántur iniquitátem: * perdes omnes, qui loquúntur mendácium.

Virum sánguinem et dolósum abominábitur Dóminus: * ego autem in multítudine misericórdiæ tuæ.

Introíbo in domum tuam: * adorábo ad templum sanctum tuum in timóre tuo.

Dómine deduc me in justítia tua: * propter inimícos meos dírige in conspéctu tuo viam meam.

Quóniam non est in ore eórum véritas: * cor eórum vanum est.

Sepúlchrum patens est guttur eórum, linguis suis dolóse agébant: * júdica illos Deus.

Décidant a cogitatióibus suis, secúndum multítudinem impietátum eórum expélle eos, * quóniam irritavérunt te Dómine.

Et læténtur omnes, qui

sperant in te, * in ætérnum exsultábunt: et habitábis in eis.

Et gloriabúntur in te omnes, qui díligunt nomen tuum, * quóniam tu benedíces justo.

Dómine, ut scuto bonæ voluntátis tuæ * coronásti nos.

Ant. Dómine, ut scuto bonæ voluntátis tuæ coronásti eum.

Ant. Minuísti eum paulo minus ab Angelis, glória et honóre coronásti eum.

Psalmus 8.

Dómine Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsta terra!

Quóniam eleváta est magnificéntia tua, * super cœlos.

Ex ore infántium et læténtium perfecísti laudem propter inimícos tuos, * ut destruas inimícum et ultórem.

Quóniam vidébo cœlos tuos, ópera digitórum tuórum: * lunam et stellas, quæ tu fundásti.

Quid est homo, quod memor es ejus? * aut filius

hómínis, quóniam vísitas eum?

Minuísti eum paulo minus ab Angelis, glória et honóre coronásti eum: * et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Omnia subjecísti sub pédibus ejus, * oves et boves univérsas: insuper et pécora campi.

Vólucres cœli, et pisces maris, * qui perámbulant sémitas maris.

Dómine Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsta terra!

Ant. Minuísti eum paulo minus ab Angelis, glória et honóre coronásti eum.

Ant. Peccatóres intendérunt arcum; paravérunt sagíttas suas in pháretra, ut sagíttent justum.

Psalmus 10.

In Dómino confido: quómo dico tís animæ meæ: * Trásmigra in montem sicut passer?

Quóniam ecce peccatóres intendérunt arcum, paravérunt sagíttas suas in pháretra, * ut sagíttent in obscúro rectos corde.

Quóniam quæ perfecísti, destruxérunt: * justus autem quid fecit?

Dóminus in templo sáncto suo, * Dóminus in cœlo sedes ejus:

Oculi ejus in paúperem respíciunt: * pálpebræ ejus intérogant filios hómínium. Dóminus intérogat justum et ímpium: * qui autem díligit iniquitátem, odit ánimam suam.

Pluet super peccatóres láqueos: * ignis, et sulphur, et spíritus procelárum pars cálicis eórum.

Quóniam justus Dóminus, et justítias diléxit: * æquítatem vidit vultus ejus.

Ant. Peccatóres intendérunt arcum; paravérunt sagíttas suas in pháretra, ut sagíttent justum.

V. Posuísti Dómine super caput ejus. *R.* Coronam de lápide pretiósio.

Sermo sancti Bernárdi Abbátis.

Serm. 2. in Epiph. Domini.

Lectio iv.

Egredímíni filíæ Sion; vobis dícimus, filíæ Sion, ánimæ sæculáres, débiles, delicá-

tæ; filia, et non filii, in quibus nihil est fortitudinis, nihil est virilis animi. Egredimini de sensu carnis ad intellectum mentis, de servitute carnalis concupiscentiæ ad libertatem spirituális intelligentiæ. Egredimini de terra vestra, et de cognatione vestra, et de domo patris vestri, et videte regem Salomóne in diadémate, quo coronavit eum mater sua, in corona paupertatis, in corona miseriæ: siquidem coronatus est et a novérca sua corona spinea, corona miseriæ, coronandus a familia sua corona justitiæ, quando exhibunt Angeli, et tollent de regno ejus omnia scándala, quando veniet ad iudicium cum senioribus pópuli sui, cum pugnabit pro eo orbis terrarum adversus insensatos. Coronat eum et Pater corona glóriæ, sicut ait Psalmista: Glória et honore coronasti eum Dómine. Videte eum filia Sion in diadémate quo coronavit eum mater sua.

R. Cum apparuerit princeps pastórum, quo per-

cusso, dispersæ sunt oves gregis, * Percipiétis immarcescibilem glóriæ coronam. **V.** Cum fecerit grande convívium, ut ostendat divítias glóriæ regni sui. Percipiétis.

Lectio v.

Serm. 41. in Cantic.

Ego, fratres, ab ineunte mea conversiõne pro acervo meritórum, quæ mihi deesse sciebam, mihi fasciculum collectum ex omnibus anxietatibus et amaritudinibus Dómini mei colligare, et inter úbera mea collocare curavi. Memoriam abundantia suavitatis horum eructabo quoad vixero: in ætérnum non obliviscar miseratiónes istas, quia in ipsis vivificatus sum. Mihi hic salutáris fasciculus servatus est; nemo tollet eum a me: inter úbera mea commorabitur. Hæc meditari, dixi sapiéntiam: in his justitiæ mihi perfectiõnem constitui, in his plenitudinem scientiæ, in his divítias salutis, in his copias meritórum. Ex his mihi interdum potus salu-

táris amaritudinis: ex his rursum suavis unctio consolationis. Hæc me erigunt in adversis, in prosperis reprimunt, et inter læta tristiaque vitæ præsentis, via régia incedenti tutum præbent utrobique ducatum, hinc inde mala imminentia propulsando. Hæc mihi conciliant mundi Iudicem, dum tremendum potestátibus, mitem humilémque figurant; dum non solum placabilem, sed et imitabilem repræsentant eum, qui inaccessibilis est principatibus, terribilis apud reges terræ.

R. Accépit regnum decóris, * Et diadéma specièi. **V.** Deus exaltavit illum, et dedit illi nomen, quod est super omne nomen. **Et.**

Lectio vi.

Hæc propterea mihi in ore frequenter, sicut vos scitis: hæc in corde semper, sicut Deus scit: hæc stylo meo admodum familiaria, sicut apparet: hæc mea sublimior interim philosophia, scire Jesum, et hunc crucifixum. Non requiro, sicut sponsa, ubi

cubet in meridie, quem lætus amplector mea inter úbera commorantem. Non requiro ubi pascat in meridie, quem intueor Salvatorem in cruce. Illud sublimius, istud suavius: panis illud, hoc lac: hoc viscera reficit parvulorum: hoc replet úbera matrum; et ideo inter úbera mea comorabitur. Hunc et vos, dilectissimi, tam dilectum fasciculum colligite vobis: hunc medullis inserite cordis, hoc munite aditum pectoris, ut et vobis inter úbera commoretur. Si enim ante oculos habueritis quem portatis, pro certo videntes angustias Dómini, levius vestras portabitis, ipso auxiliante Ecclesiæ sponso, qui est super omnia Deus benedictus in sæcula. Amen.

R. Arcam de lignis Setim deaurabis auro mundissimo intus et foris: * Faciesque supra coronam auream per circuitum. **V.** Pones in arca testificationem, quam dabo tibi. **Faciésque.** **Gloria Patri.** **Faciésque.**

In III. Nocturno.

Ant. Ingressus sine macula, et operatus justitiam, coronatus est in monte sancto tuo.

Psalmus 14.

Domine quis habitabit in tabernaculo tuo? * aut quis requiescet in monte sancto tuo?

Qui ingreditur sine macula, * et operatur justitiam:

Qui loquitur veritatem in corde suo, * qui non egit dolum in lingua sua:

Nec fecit proximo suo malum, * et opprobrium non accepit adversus proximos suos.

Ad nihil deductus est in conspectu ejus malignus: * timentes autem Dominum glorificat:

Qui jurat proximo suo, et non decipit, * qui pecuniam suam non dedit ad usuram, et munera super innocentem non accepit:

Qui facit hæc, * non movebitur in æternum.

Ant. Ingressus sine macula, et operatus justitiam, coronatus est in monte sancto tuo.

Ant. Super caput ejus coronam de lapide pretioso posuisti Domine.

Psalmus 20.

Domine in virtute tua lætabitur rex: * et super salutare tuum exsultabit vehementer.

Desiderium cordis ejus tribuisti ei: * et voluntate labiorum ejus non fraudasti eum.

Quoniam prævenisti eum in benedictionibus dulcedinis: * posuisti in capite ejus coronam de lapide pretioso.

Vitam petiit a te: * et tribuisti ei longitudinem dierum in sæculum et in sæculum sæculi.

Magna est gloria ejus in salutari tuo: * gloriam et magnum decorem impones super eum.

Quoniam dabis eum in benedictionem in sæculum sæculi: * lætificabis eum in gaudio cum vultu tuo.

Quoniam rex sperat in Domino: * et in misericordia Altissimi non commovebitur.

Inveniatur manus tua omnibus inimicis tuis: * dextera

tera tua inveniat omnes qui te oderunt.

Pones eos ut clibanum ignis in tempore vultus tui: * Dominus in ira sua conturbabit eos, et devorabit eos ignis.

Fructum eorum de terra perdes, * et semen eorum a filiis hominum.

Quoniam declinaverunt in te mala: * cogitaverunt consilia, quæ non poterunt stabilire.

Quoniam pones eos dorsum: * in reliquiis tuis præparabis vultum eorum.

Exaltare Domine in virtute tua: * cantabimus et psallemus virtutes tuas.

Ant. Super caput ejus coronam de lapide pretioso posuisti Domine.

Ant. Adversus eos, qui tribulant me, impingasti in oleo caput meum.

Psalmus 22.

Dominus regit me, et nihil mihi deerit: * in loco pascuæ ibi me collocavit.

Super aquam refectiois educavit me: * animam meam convertit.

Deduxit me super semi-

tas justitiæ, * propter nomen suum.

Nam, et si ambulavero in medio umbræ mortis, non timebo mala: * quoniam tu mecum es.

Virga tua, et baculus tuus: * ipsa me consolata sunt. Parasti in conspectu meo mensam, * adversus eos, qui tribulant me.

Impinguasti in oleo caput meum: * et calix meus inebrians quam præclarus est!

Et misericordia tua subsequetur me * omnibus diebus vitæ meæ:

Et ut inhabitem in domo Domini, * in longitudinem dierum.

Ant. Adversus eos, qui tribulant me, impingasti in oleo caput meum.

V. Corona aurea super caput ejus. **R.** Expressa signo sanctitatis.

Lectio sancti Evangelii secundum Joannem.

Lectio vii. Cap. 19.

In illo tempore: Apprehendit Pilatus Jesum, et flagellavit. Et milites plectentes coronam de spinis,

imposuerunt capiti ejus.
Et reliqua.

Homilia sancti Bernardi
Abbatis.

Ex Serm. 50. de diversis.

videte, filiae Sion, regem Salomonem. Non dicit Ecclesiasten, aut Ididam. Nam et his nominibus appellatus est rex ille: et significat Jesum Christum, nostrum verum Salomonem, qui est Salomon, id est, pacificus in exsilio: Ecclesiastes, id est, concionator in judicio: Idida, id est, dilectus Domini in regno, ibique rex. In exsilio mansuetus, in judicio justus, in regno gloriosus. In exsilio amabilis, in judicio terribilis, in regno admirabilis. In diadema quo coronavit eum mater sua. Est autem haec corona misericordiae, et in hac imitabilis. Coronavit eum et noverca sua corona miseriae, et in hac contemptibilis. Synagoga loquor, quae se ei non matrem exhibuit, sed novercam.

R. Facies altare ad adolendum thymiana de lignis Setim: * Faciesque ei

coronam aureolam per gyrum. V. Ponisque altare contra velum coram propitiatorio. Faciesque.

Lectio viii.

Coronabit eum familia sua corona justitiae, et in hac terribilis: coronat eum Pater suus corona gloriae, et in hac desiderabilis. Videant ergo eum peccatores in corona miseriae, id est, spinea, et compungantur: videant eum filiae Sion, animae affectuosae, in corona misericordiae, et imitentur. Videbunt eum impii in corona justitiae, et peribunt: videbunt eum sancti in corona gloriae, et perpetualliter gaudebunt. Coronantur quidem et alii imitatores ipsius; sed hoc ex industria adjuti per gratiam. Solus iste a matre coronatus est, quia solus cum ordinatis affectionibus, tamquam sponsus e thalamo, processit ex utero matris.

R. Christus sciens dolorem et infirmitatem, spinis coronatus, * Ipse est qui coronat vos in misericordia et miserationibus. V. Vulneratus propter iniquitates

nostras, attritus propter scelera nostra, cujus livore sanati sumus. Ipse. Gloria Patri. Ipse.

Lectio ix. de Homil. Feriae.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthaeum.

Lectio ix. Cap. 5. g.

In illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis: Audistis, quia dictum est: Diliges proximum tuum, et odio habebis inimicum tuum. Et reliqua.

Homilia sancti Hieronymi Presbyteri.

Lib. 1. in Com. in c. 5. Matth.

Ego autem dico vobis: Diligite inimicos vestros, benefacite his, qui oderunt vos. Multi praeccepta Dei, imbecillitate sua, non sanctorum viribus aestimantes, putant esse impossibilia quae praeccepta sunt: et dicunt sufficere virtutibus, non odisse inimicos: ceterum diligere, plus praecipi, quam humana natura patiatur. Sciendum est ergo, Christum non impossibilia praecipere, sed perfecta. Quae fecit David in Saul, et in

Absalon: Stephanus quoque martyr pro inimicis lapidantibus deprecatus est: et Paulus anathema cupit esse pro persecutoribus suis. Haec autem Jesus et docuit et fecit, dicens: Pater, ignosce illis: quod enim faciunt, nesciunt.

Te Deum laudamus. 24.

Ad Laudes

et per Horas.

Ant. 1. Dilectus meus candidus * et rubicundus: comae capitis ejus sicut purpura regis vincula canalibus.

Ps. Dominus regnavit. cum reliquis. 25.

2. Requievit super eum * spiritus timoris Domini: corona sapientiae et exultationis decoravit illum.

3. Induit eum * Dominus vestimentis salutis, et indumento justitiae, quasi sponsum decoratum corona.

4. Fasciculus myrrhae * dilectus meus mihi, inter ubera mea commorabitur.

5. Rex aeternae gloriae * pro nobis coronatus, benedicet coronae anni benignitatis suae.

Capitulum. Cant. 3.
Egredimini, et videte filia Sion regem Salomonem in diademate, quo coronavit illum mater sua.

Hymnus.

Legis figuris pingitur Christi corona nobilis: Implēxa spinis victima, Ardēnsque testatur rubus.

Arcam corona cinxerat, Mensæque sacrum circum:

Arāmq̄ thure fūmidam
Corona nectit ambiens.

Christi dolorum conscia,
Salve, corona gloriæ,
Gemmis et auro pulchrior,
Vincens coronas siderum.

Virtus, honor, laus, gloria
Deo Patri cum Filio,
Sancto simul Paráclito,
In sæculorum sæcula.

Amen.

Ÿ. Eris corona gloriæ in manu Domini. **R.** Et diadema regni in manu Dei tui.

Ad Bened. Ant. Exiit Jesus portans spineam coronam et purpureum vestimentum.

Oratio.

Præsta, quæsumus omnipotens Deus: ut qui in

memoriam passionis Domini nostri Jesu Christi coronam ejus spineam veneramur in terris, ab ipso gloria et honore coronari mereamur in cœlis: Qui tecum vivit et regnat.

Postea fit commemor. Feriæ.

Ant. Cum facis eleemosynam, nesciat sinistra tua quid faciat dextera tua.

Ÿ. Repleti sumus mane misericordia tua. **R.** Exultavimus et delectati sumus.

Oratio.

Inchoata jejunia, quæsumus Domine, benigno favore proséquere: ut observantiam, quam corporaliter exhibemus, mentibus etiam sinceris exercere valeamus. Per Dñm.

Ad Tertiam.

Ant. Requiévit super eum.

Capit. Egredimini. *supra.*

R. br. Eris corona gloriæ in manu Domini. **Eris.**

Ÿ. Et diadema regni in manu Dei tui. **In.** Glória Patri. **Eris.**

Ÿ. Glória et honore coronasti eum Domine. **R.** Et constituisti eum super opera manuum tuarum.

Ad Sextam.

Ant. Induit eum.

Capitulum. Apoc. 6.

Vidi, et ecce equus albus, et qui sedebat super illum, habebat arcum: et data est ei corona, et exiit vincens, ut vinceret.

R. br. Glória et honore coronasti eum Domine. **Glória.** Ÿ. Et constituisti eum super opera manuum tuarum. **Coronasti.** Glória Patri. **Glória.**

Ÿ. Tuam coronam adoramus Domine. **R.** Tuam gloriosam recolimus passionem.

Ad Nonam.

Ant. Rex æternæ gloriæ.

Capitulum. Is. 28.

In die illa erit Dominus exercituum corona gloriæ, et sertum exultationis residuo populi sui.

R. br. Tuam coronam adoramus Domine. **Tuam.** Ÿ. Tuam gloriosam recolimus passionem. **Adoramus.** Glória Patri. **Tuam coronam.**

Ÿ. Plectentes coronam de

spinis. **R.** Posuerunt super caput ejus.

In II. Vesperis.

Omnia ut in primis, præter sequentia.

Ÿ. Plectentes coronam de spinis. **R.** Posuerunt super caput ejus.

Ad Magnif. Ant. Et genu flexo ante eum, illudabant ei, dicentes: Ave Rex Judæorum; et exspuentes in eum, acceperunt arundinem, et percutiebant caput ejus.

Oratio. Præsta, quæsumus. *ut supra ad Laudes.*

Postea fit commemor. Feriæ.

Ant. Tu autem cum oraveris, intra in cubiculum tuum et clauso ostio ora patrem tuum.

Ÿ. Dirigatur Domine oratio mea. **R.** Sicut incensum in conspectu tuo.

Oratio.

Tuere Domine populum tuum, et ab omnibus peccatis clementer emunda: quia nulla ei nocēbit adversitas, si nulla ei dominetur iniquitas. Per Dominum nostrum.